

ράς, ως μία προέκταση της σιωπής που επιβάλλεται γύρω από τους τρεις προφυλακισμένους διαδηλωτές της πορείας του Ε.Κ.Φ. και των δύο εξ' αυτών απεργών πείνας.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη όπου η επίθεση του κράτους στην κοινωνία εντείνεται, ο δρόμος της αντίστασης φαντάζει ως η μόνη απάντηση. Βρισκόμαστε στο σημείο όπου ακόμη και αυτονομία πρέπει να τα ξανακατακτήσουμε. Από την ίδια την αναγκαιότητα της αντίστασης, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο, μέχρι την έμπρακτη αμφισβήτηση της κυριαρχίας κράτους και κεφαλαίου. Να διαρρήξουμε την κοινωνική ειρήνη, να οξύνουμε τα μέτωπα του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού. Η αλληλεγγύη μας στους φυλακισμένους αγωνιστές είναι δεδομένη, μέσα από το πρίσμα της ανάδειξης και της όξυνσης των μετώπων στα πλαίσια των οποίων διώκονται.

Η αντίστασή μας στην τρομοκρατία των μέσων ενημέρωσης, στην τρομοκρατία των νόμων, στο έλεγχο κάθε πτυχής της ζωής μας από τις κάμερες παρακολούθησης, στον εκσυγχρονισμό και την ένταση των κατασταλτικών μεθοδεύσεων αποτελούν μονόδρομο.

ήμεση απελευθέρωση

των 3 προφυλακισμένων διαδηλωτών
για τις συγκρούσεις στις 6 Μάη

αλληλεγγύη στους 2 απεργούς πείνας

Ταράσιος Ζαντορόζι (από 29 Νοέμβρη)
Γεράσιμος Κυριακόπουλος (από 15 Δεκέμβρη)

αντίσταση-αλληλεγγύη-αυτοοργάνωση

στο δρόμο,

να σπάσουμε τον τρόμο...

Διανύουμε μία περίοδο όπου το ελληνικό κράτος αναπροσαρμόζει τους νόμους του, τόσο για να ευθυγραμμιστεί με τις επιταγές του κεφαλαίου όσο και στα πλαίσια της συνεργασίας του με άλλους κρατικούς (ΗΠΑ) και διακρατικούς (ΝΑΤΟ, Ε.Ε.) σχηματισμούς. Επιτίθεται σε κοινωνικά κομμάτια (αναδιάρθρωση εργασιακών σχέσεων και του εκπαιδευτικού συστήματος) επιβάλλοντας δυσμενέστερους όρους ζωής, ενώ μέσα από τη διασπορά του ιδεολογήματος της ασφάλειας, επιχειρεί όχι μόνο να εξαλείψει τις κοινωνικές αντιστάσεις αλλά και να αποτρέψει οποιαδήποτε εκδήλωσή τους στο μέλλον.

...των νόμων

Το νομικό οπλοστάσιο του κράτους εκσυγχρονίζεται. Μετά τον τρομονόμο, ως κακούργημα θα διώκεται και η καταστροφή των καμερών παρακολούθησης στους δρόμους της μητρόπολης. Παράλληλα, έχοντας αφετηρία τη ναζιστικής έμπνευσης συλλογική ευθύνη, όποιος συλληφθεί για τέτοιες ενέργειες στο μέλλον θα κληθεί να πληρώσει αποζημίωση για όλες τις κάμερες που έχουν καταστραφεί μέχρι σήμερα! Την ίδια στιγμή και με αφορμή την επίθεση με ρουκέτα στην αμερικάνικη πρεσβεία από τον «Επαναστατικό Αγώνα», το κράτος έχει ξεκινήσει μία συστηματική προπαγάνδα για τη χρήση των καμερών παρακολούθησης στους δρόμους και για «ρήγους ασφαλείας» (ήες και πρόκειται για κάτι που δε γίνεται μέχρι σήμερα..., π.χ. παρακολούθησεις διαδηλώσεων και συγκεντρώσεων), ενώ εκρεμμεί και σχετική απόφαση του συμβουλίου της επικρατείας.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης καλλιεργούν κλίμα τρομοκρατίας και εντείνουν την ιδεολογική τους επίθεση εναντίον των αναρχικών/αντιεξουσιαστών. Επιχειρούν να αποπολιτικοποιήσουν πρακτικές, η αφετηρία των οποίων εντοπίζεται στο κοινωνικό πεδίο, και οι οποίες παραμένουν οικειοποιησιμες και από άλλα κοινωνικά κομμάτια. Μετά τις συγκρούσεις που έλαβαν χώρα στους δρόμους γύρω από το Πολυτεχνείο με το τέλος της φοιτητικής πορείας της 17ης Γενάρη, όλος ο κρατικός συρφετός κάνει λόγο για «βεντέτα» αναρχικών και αστυνομίας, για «ασύλληπτους κουκουλοφόρους», «γνωστούς-αγνώστους εγκληματίες» και για άσυλο που «υποθάληπει εγκληματικές δραστηριότητες και είναι γιάφκα»! Αυτή τη συγκεκριμένη περίοδο κορυφώνεται η ιδεολογική προπαγάνδα με αιχμή την αποπολιτικοποίηση συγκρουσιακών πρακτικών (για παράδειγμα, ακόμη και η επίθεση εναντίον του υπουργείου Υγείας στις 28 Ιανουαρίου, σε ένδειξη αλληλεγγύης στους δύο απεργούς πείνας που βρίσκονται προφυλακισμένοι για τα γεγονότα στην πορεία της 6ης Μάη, παρουσιάζεται ως συνέχεια της «βεντέτας»), μία προπαγάνδα η απαρχή της οποίας εντοπίζεται στην απαλλοτρίωση εξοπλισμού των ΜΑΤ ύστερα από επίθεση εναντίον τους στα Εξάρχεια, τον Μάη του 2005, καθώς και σε άλλες επιθέσεις που έχουν δεχτεί οι διμοιρίες που καθημερινά στρατοπεδεύουν στην περιοχή. Παράλληλα, μέσα από την στοχοποίηση των αυτοδιαχειριζόμενων αντιεξουσιαστικών χώρων που βρίσκονται μέσα στις σχολές (οι οποίοι παρουσιάζονται από πρυτάνεις, καθηγητές και δημοσιογράφους ως «αποθήκες πυρομαχικών») διαφαίνεται και η προσπάθεια εγκληματοποίησης ανοιχτών κοινωνικών χώρων, με δράσεις, λόγο και παρεμβάσεις.

Στην αντιμετώπιση των φυλακισμένων αγωνιστών συμπυκνώνεται η εκδικητική μανία του κράτους. Από τις απροειδοποίητες μεταγωγές (Δημητράκης, Κουνταρδός), έως το βασανισμό των απεργών πείνας (τόσο από την άρνηση απελευθέρωσής τους όσο και των συμπεριφορών που αντιμετωπίζουν εντός του νοσοκομείου όπου νοσηλεύονται, π.χ. απειλές ότι θα φύγουν παράλυτοι εάν δεν σταματήσουν την απεργία, συνεχές αναβοσβήσιμο των φώτων στο δωμάτιο τη στιγμή που ο Τ. Ζαντορόζι έχει ήδη πρόβλημα με τα μάτια του) γίνεται φανερό ότι στόχος του κράτους είναι η ψυχολογική εξόντωση, η κάμψη του νηθικού, η εκδίκηση, η καταρράκωση. Η απεργία πείνας δύο εκ των προφυλακισμένων διαδηλωτών για τα γεγονότα στην πορεία του ευρωπαϊκού κοινωνικού φόρουμ (του Ταράσιο Ζαντορόζι από 29/11 και του Γεράσιμου Κυριακόπουλου από 15/12) με αίτημα την απελευθέρωση τόσο των ιδίων όσο και του τρίτου συγκατηγορούμενού τους Κώστα Κατσαδούρα, και οι πολύμορφες κινήσεις αλληλεγγύης που αναπτύχθηκαν γύρω από τον αγώνα τους, δημιούργησαν εκείνο το πεδίο όπου οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους εκδηλώθηκαν. Στις 8 Δεκεμβρίου σύντροφος συλλημβάνεται έξω από το σπίτι του με την κατηγορία της συμμετοχής σε πορεία αλληλεγγύης που είχε πραγματοποιηθεί νωρίτερα έξω από το σπίτι του υπουργού δικαιοσύνης Παπαληγούρα. Την Πρωτοχρονιά και στις 13 Ιανουαρίου μηχανοκίνητες πορείες αλληλεγγύης στις φυλακές Κορυδαλλού και το Γενικό Κρατικό της Νίκαιας αντίστοιχα εγκλωβίζονται από μπάτσους και χτυπιούνται, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό συντρόφων και τις προσαγωγές αρκετών εξ' αυτών. Στις 12 Ιανουαρίου, πορεία που έχει καλεστεί στα Προπύλαια απαγορεύεται από τον εισαγγελέα (για «λόγους ασφαλείας»). Η αποφασιστικότητα και ο αυθορμητισμός του κόσμου ακυρώνει την απαγόρευση στην πράξη και η πορεία πραγματοποιείται.

Γεγονότα τα οποία αποτελούν συνέχεια της προσπάθειας αποπολιτικοποίησης των συγκρούσεων που είχαν εκδηλωθεί στις 6 Μάη του 2006, από το κράτος, τα μέσα ενημέρωσης και τα κόμματα της αριστε-